

Oponentský posudek
rigorosní práce

Mgr. Lukáše Holého
na téma

„Odvolání v civilním procesu: srovnání právní úpravy ČR s právní úpravou SR“

Kandidát předložil práci na uvedené téma v rozsahu celkem 91 stran textu a 4 stran přehledu použité literatury (jakož včetně úvodu a závěru), čímž z hlediska formálního naplnil kritéria vyžadovaná pro práce tohoto druhu.

Z hlediska systematického je práce členěna do 12 kapitol, v rámci tohoto členění samotnou stať pak vymezují kapitoly 2. až 10. Práce je v rámci autorem vymezeného zadání pojata jako důsledná komparace odvolání v rámci české i slovenské právní úpravy. Členění kapitol je dáno tradičním podáním právní úpravy odvolacího řízení v českém procesním právu (zejména se autor zabývá přípustností odvolání, jeho účinky, řízením o odvolání a rozhodnutí o něm). Z tohoto hlediska nemám proti systematicce práce zásadních námitek, snad jen, že není samostatně pojednána problematiky odvolacích důvodů.

Práce je doprovázena stručným úvodem a obsáhlým závěrem. V rámci závěru se autor pokouší o určitou analýzu – jednak vlastní mikrokomparaci obou srovnávaných právních úprav, jednak o zaujetí dílčích, tu kritických, tu de lege ferenda vyústujících názorů či návrhů. V práci samotné, v rámci dílčích kapitol přitom autor volí tu metodu, že českou a slovenskou úpravu striktně odděluje, přičemž v důsledku tohoto přístupu má tak stať práce spíše popisný charakter a metodologicky lze spíše než o komparaci hovořit o pouhé juxtapozici obou právních úprav.

Právě převažující popisnost je pak důvodem, proč práci nelze vytknout větší věcné nedostatky, neboť autor se dosti rigidně drží základního popisu a nepouští se dále než za několik dokreslujících judikátů či lapidárních citací. Problematických otázek se spíše nedotýká (viz např. str. 19-20, kde se u nepřípustnosti odvolání zabývá výčtem případů neúčinného již konkursního rádu a několika příklady v novém insolvenčním zákoně, aniž by tato zmínka měla jiný než popisný smysl; zcela přitom pomíjí diskusi nad nepřípustností odvolání v bagatelných věcech). Obdobných případů by bylo možné nalézt více (zmiňme ještě jednou stručně „odbytí“ odvolacích důvodů na str. 33-34).

Odhídneme-li od popisnosti práce, je zřejmé, že autor dané téma ovládá, vyjadřuje se srozumitelně, prokazuje základní znalost literatury i judikatury. Práce je členěna přehledně, v rámci srovnávání právních úprav si autor všímá nejen podstatnějších rozdílů (např. str. 72).

V rámci závěru se autor zamýšlí nad konkrétnějšími problémy stávající právní úpravy, byť poněkud chaoticky, což se do značné míry týká i zpracování dopadu novely o. s. ř. s účinností od 1. 7. 2009 na problematiku odvolání. Totéž pak platí pro zmíněnou novelu o. s. p., jejíž citace je ovšem stejně tak neukotvena v rámci systematicky práce, byť její dopad na o. s. p. je v některých otázkách zásadnější než dopad zmíněné novely o. s. ř.

Práce je v zásadě způsobilá k ústní obhajobě, v jejímž rámci by se měl autor zaměřit na následující problémy:

- úprava nepřípustnosti bagatel v odvolacím řízení de lege lata i de lege ferenda;
- projednání odvolání bez nařízení jednání dle o. s. ř. i o. s. p. de lege lata i de lege ferenda;
- advokátní přímus v odvolacím řízení de lege ferenda.

JUDr. Petr Smolík, Ph.D.
oponent

V Praze dne 12. ledna 2009